

РЕШЕНИЕ

№ 3808

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1491** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], подадена чрез юрк. Д., против Решение № 1399/20.12.2021 г. по НАХД № 13822/2021 г. на Софийски районен съд, 135 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № С-14-3069 от 19.08.2021 г., издадено от директор на Дирекция «Контролна и превантивна дейност», упълномощен да изпълнява правомощията на Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите със Заповед № РД115/23.10.2018 г. на Директора на РИОСВ-С., с което на [фирма] е наложена, на основание чл. 69, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда и чл. 20, ал. 1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норма и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения, еднократна санкция в размер на 272 605, 38 лв., за нарушение на Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г.) и във връзка с нормите за допустими емисии на азотни оксиди и въглероден оксид, определени съгласно Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи

горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г., доп.), поради изтичане на срока в който се прилага Преходен национален план за големи горивни инсталации.

Касаторът оспорва решението, като неправилно и необосновано. Твърди, че НП е издадено в нарушение разпоредбите на чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, поради това, че в него не са описани точно и ясно обстоятелствата по извършване на нарушението, както и датата и мястото на извършването му. Твърди, че от така описаното в НП не може да се обуслови извод каква е допустимата средномесечна стойност за периода на експлоатация по отношение на замърсителите и по какъв начин е определена тя, каква е средномесечната стойност, установена за обекта за посочените месеци и с колко е превишението ѝ спрямо допустимата. Иска се отмяна на решението и на оспореното НП. Претендират се сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба.

Ответникът – Регионална инспекция по околна среда и водите /РИОСВ/ С., редовно уведомен, не излага становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С.-град, XVI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административнонаказателно преследване. Районният съд е обсъдил приложените по делото писмени и гласни доказателства, въз основа на които е приел следната фактическа обстановка:

Въз основа на представен в РИОСВ – С. и утвърден годишен доклад на [фирма], за обект Т. „С.“ за 2020 г. от собствени непрекъснати измервания /СНИ/ на емисиите, изпускани в атмосферния въздух от «Комин 2 и 3 енергийни котли №№ 6, 7, 8 и 9" и приложенията, като неразделна част от него (Приложение А, Приложение Б, средномесечни стойности, среднодневни стойности и средночасови стойности), Протокол № 1-С-ЕЧ-ГД/2020 г. от 17.03.2021 г. за оценка от резултатите от проведени СНИ, представени в РИОСВ – С. с вх. № 2004/12.02.2020 г.; 3484/09.03.2020 г.; 4950/09.04.2020 г.; 5975/11.05.2020 г.; 7282/08.06.2020 г.; 8847/07.07.2020 г.; 10841/10.08.2020 г.; 12241/08.09.2020 г.; 14081/08.10.2020 г.; 15820/09.11.2020 г.; 17563/08.12.2020 г.; 340/08.01.2020 г. и утвърдени месечни доклади на [фирма], обект Т. „С.“ за 2020 г. от СНИ на емисиите, изпускани в атмосферния въздух от «Комин 2 и 3 - енергийни котли №№ 6, 7, 8 и 9" и Протоколи №№ 1-2/3-С/2020 г.; 2-2/3-С/2020 г.; 3-2/3-С/2020 г.; 4-2/3-С/2020 г.; 5-2/3-С/2020 г.; 6/2/3-С/2020 г.; 7-2/3-С/2020 г.; 8-2/3-С/2020 г.; 9-2/3-С/2020 г.; 10-2/3-С/2020 г.; 11-2/3-С/2020 г. и 1-12/3-С/2020 г. за оценка на резултатите от проведени СНИ от «Комин 2 и 3 - енергийни котли №№ 6, 7, 8 и 9" са били констатирани превишения в: 1. Средномесечните стойности за периода на експлоатация по отношение на замърсителите: за азотни оксиди – не са спазени, установени са превишения на 12

боя средномесечни стойности, превишаващи Н. (200 mg/Nm³ до 30.06.2020 г. и 100 mg/Nm³ от 01.07.2020 г.), определени съгласно таблица 9.2.1 – продължение от Комплексно разрешително № 43/2005 г. на [фирма], обект Т. „С.“ за 2020 г. и във връзка с нормите за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г., доп.), поради изтичане на срока, в който се прилага Преходен национален план (ПНП) за големи горивни инсталации през 2020 г., както следва: -Януари–328 mg/Nm³ при Н. 200 mg/Nm³; -Февруари – 338, 78 mg/Nm³ при Н. 200 mg/Nm³; -Март – 387, 224 mg/Nm³ при Н. 200 mg/Nm³; -Април – 418, 212 mg/Nm³ при Н. 200 mg/Nm³; - Май– 386, 223 mg/Nm³ при Н. 200 mg/Nm³; -Юни – 296, 924 mg/Nm³ при Н. 200 mg/Nm³; -Ю. – 208, 809 mg/Nm³ при Н. 100 mg/Nm³; -Август – 197, 964 mg/Nm³ при Н. 100 mg/Nm³; -Септември – 149, 201 mg/Nm³ при Н. 100 mg/Nm³; -Октомври – 212, 736 mg/Nm³ при Н. 100 mg/Nm³; -Ноември – 272, 042 mg/Nm³ при Н. 100 mg/Nm³; -Декември – 293, 81 mg/Nm³ при Н. 100 mg/Nm³.

2. Среднодневните стойности за периода на експлоатация по отношение на замърсителите: за азотни оксиди – не са спазени, установени са 251 бр. превишения на среднодневни стойности, превишаващи 110% от Н. (200 mg/Nm³ до 30.06.2020 г. и 100 mg/Nm³ от 01.07.2020 г.); за въглероден оксид – не са спазени, установено е едно превишение на среднодневни стойности, превишаващи 110% от Н. (200 mg/Nm³ до 30.06.2020 г. и 100 mg/Nm³ от 01.07.2020 г.).

3. Средночасовите стойности за периода на експлоатация по отношение на замърсителите: за азотни оксиди – не са спазени – 43 % от средночасовите стойности превишават 200% от Н. (200 mg/Nm³ до 30.06.2020 г. и 100 mg/Nm³ от 01.07.2020 г.), при допустими 5%; за въглероден оксид – не са спазени– 0, 16 % от средночасовите стойности превишават 200% от Н. (200 mg/Nm³ до 30.06.2020 г. и 100 mg/Nm³ от 01.07.2020 г.), при допустими 5%; Нормите за допустими емисии на изпускащо устройство «Комин 2 и 3 - енергийни котли №№ 6, 7, 8 и 9" се прилагат съгласно таблица 9.2.1 продължение на Комплексно разрешително № 43/2005 г. на [фирма], за обект Т. „С.“, предвид това, че цитираните енергийни котли попадат в обхвата на Преходен национален план (ПНП) за големи горивни инсталации. Нормите за допустими емисии на изпускащо устройство «Комин 2 и 3 - енергийни котли №№ 6, 7, 8 и 9" се прилагат от 01.07.2020 г., съгласно Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г., доп.), поради изтичане на срока в който се прилага Преходен национален план за големи горивни инсталации.

За посочените обстоятелства е съставен Констативен протокол № 14/30.03.2021 г. на РИОСВ – С., въз основа на който е изготвено Предложение по чл. 69 а, ал. 1, т. 4 от ЗООС от 06.04.2021 г. за налагане на [фирма] на еднократна санкция в размер на 272 605, 38 лева за наднормено съдържание на азотни оксиди и въглероден оксид в емисиите от вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от «Комин 2 и 3 - енергийни котли №№ 6, 7, 8 и 9" по представените в РИОСВ – С. и утвърдени годишен и месечни доклади от СНИ за 2020 г. Прието е, че същото съставлява нарушение на чл. 69, ал. 1 от ЗООС във връзка с нормите за допустими емисии на азотни оксиди и въглероден оксид, определени съгласно Таблица 9.2.1- продължение към Условие 9.2.1 от Комплексно разрешително № 43/2005 г. на [фирма], обект Т. „С.“ и във връзка с нормите за допустими емисии на азотни оксиди и въглероден

оксид, определени съгласно Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г., доп.), поради изтичане на срока в който се прилага Преходен национален план за големи горивни инсталации и чл. 20, ал. 1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норма и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения (ДВ, бр. 70/2011 г., изм.). Препис от констативния протокол бил връчен на представител на дружеството срещу подпис на 30.03.2020 г.

Въз основа на съставения констативен протокол № 14 от 30.03.2021 г. и посоченото по-горе предложение било издадено и оспореното пред настоящата инстанция Наказателно постановление, с което [фирма] е санкционирано за така констатираното нарушение, извършено в периода 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г. на площадката на Т. "С." към [фирма], с налагане на еднократна санкция в размер на 272 605, 38 лева, на основание чл. 69, ал. 1 от ЗООС и чл. 20, ал. 1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норма и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения (ДВ, бр. 70/2011 г., изм.) и във връзка със Заповед № РД -734/06.08.2010 г. на министъра на околната среда и водите.

За да потвърди НП, съдът е приел, че констативният протокол и наказателното постановление са издадени от компетентни лица и в предвидените законови срокове за това, като не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването им. Решаващият състав е счел за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че процесното НП не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Приел е, че в него ясно са посочени както мястото, така и периода на извършване на нарушението, описано е самото нарушение и начина на извършване, както и начинът по който е определена санкцията - по данни от собствени непрекъснати измервания /СНИ/ в съответствие с изискванията на чл. 20, ал. 4, т. 2.3.1 към приложение 2 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норма и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения (ДВ, бр. 70/2011 г.), като е посочена и конкретно приложимата формула.

Решението е валидно, допустимо, но неправилно.

Настоящият състав намира за основателни възраженията на касатора, че в процесното НП не са посочени дата и мястото на извършването на нарушението, които представляват задължителни негови елементи, съобразно разпоредбата на чл. 57, ал.1 от ЗАНН. Изискването е от съществено значение за преценката относно спазването на давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и 2 от ЗАНН и тези по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, приложимата разпоредба съобразно правилата за действие на административнонаказателния закон по време и място, компетентността на актосъставителя и наказващия орган, териториалната компетентност на контролиращата съдебна инстанция и др. В случая е налице неяснота относно датата на извършване на твърдяното нарушение. В КП № 14 от 30.03.2021 г. не е посочена дата на извършване на нарушението, а в НП като дата на извършване на нарушението е посочено: от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г.

Точното и недвусмислено посочване на датата на извършване на нарушението е императивен реквизит при съставянето на АУАН и при издаването на НП, тъй като

така от една страна се индивидуализира нарушението откъм обективни признаци и се очертава предмета на доказване, а от друга страна се следи за сроковете по реда чл. 34 от ЗАНН. В случая неизясняването на датата на извършване на нарушението, поради неточното ѝ посочване не може да се отстрани в съдебния процес при обжалването на наказателното постановление. Само по себе си това нарушение константно е установено в съдебната практика, че води до ограничаване правото на защита на санкционираното лице да разбере за какво конкретно нарушение се наказва.

На следващо място, съгласно разпоредбата на чл. 69, ал. 1 ЗООС, при увреждане или замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения, на едноличните търговци и юридическите лица се налагат санкции, чиито размери се определят по реда на Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения. При констатирани превишения на нормите за допустими емисии, и/или неспазване на ограничения по данни от извършени контролни измервания, СНИ и СПИ на емисии на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух, както се сочи в конкретния случай, санкцията се изчислява по реда на чл. 20, ал. 1 – 4 от Наредбата /чл. 20, ал. 5 от Наредбата/.

В оспореното НП не е направено ясно разграничение в какво се изразява извършеното нарушение - констатирани превишения на нормите за допустими емисии /концентрации на вредни вещества в отпадъчни газове/, и/или неспазване на ограничения по данни от извършени контролни измервания, СНИ и собствени периодични измервания /СПИ/ на емисии на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух. Не е направено и разграничение по смисъла на чл. 20, ал. 1 от Наредбата, доколкото с нея се предвиждат съставите на няколко нарушения: изпускане в атмосферния въздух на: 1. отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества /замърсители/ над нормите за допустими емисии /концентрации на вредни вещества не е направено ясно разграничение в отпадъчни газове/ и/или 2. над определените емисионни норми или 3. ограничения, вкл. и кумулативното им осъществяване. По този начин се препятства и проверката коя е в случая приложимата формула по т. 2.1, т. 2.2. или т. 2.3. от Приложение 2 към член 20, ал. 3 от Наредбата.

Настоящият състав намира, че в случая не е изпълнено и изискването на чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН. В НП следва да са посочени видът и размерът на наказанието, както и начинът, по който то е определено, когато за това е предвиден специален ред. Това дава възможност на наказаното лице ефективно да оспори размера на наказанието, а контролиращата съдебна инстанция да провери неговата законосъобразност. Съгласно чл. 12, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата контролиращото длъжностно лице изготвя предложение за налагане на санкция до министъра на околната среда и водите или до упълномощено от него длъжностно лице въз основа на констативния протокол по чл. 8, ал. 1, протокола за проверка и/или протоколите от лабораторните изпитвания/анализи. В настоящото производство, на дружеството е наложена еднократна санкция по данни от извършени собствени непрекъснати измервания (СНИ). В случаите по чл. 9 от Наредбата, какъвто е и настоящия, предложението за налагане на санкция се изготвя въз основа на констативния протокол по чл. 9, ал.1, доклада по чл. 50 от Наредба № 6 от 1999 г. за реда и начина на измерване на емисии на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници и протокола за оценка на резултатите от проведени СНИ. Съгласно чл. 12,

ал. 6 от Наредбата към предложението за налагане на санкция се прилагат и "съответните" изчисления за определяне на размера ѝ, направени по реда на глава четвърта от същата Наредба.

По делото е представен протокол, в който не е определен размерът на санкцията на дружеството. Към Предложението по чл. 69а, ал. 1, т. 4 ЗООС /л. 49, 50/ е приложена Справка за изчисление на размера на еднократната санкция на Комини № 2 и 3, включващи емисиите от енергийни котли № № 6, 7, 8 и 9 /Приложение 3/, но от нея не става ясно въз основа на кои писмени доказателства са отразените в справката конкретни стойности и параметри и как са заместени във формулата /Приложение № 2/ към чл. 20, ал. 3 от Наредбата, за да се достигне до крайния резултат от 272 605, 38 лева, т.е. липсват "съответните" по смисъла на чл. 12, ал. 6 от Наредбата изчисления, поради което не може да бъде извършена проверка как е изчислена наложената еднократна санкция и съответно дали тя е правилно определена от АНО. Липсата на "съответните" по смисъла на чл. 12, ал. 6 от Наредбата изчисления в протокола води до невъзможност на контролиращата съдебна инстанция да установи по несъмнен и категоричен начин законосъобразно ли е определена наложената с НП санкция. По този начин е нарушено правото на защита на наказаното лице, защото не може да разбере по какъв начин е определено наложеното му наказание, съответно ефективно да го оспори, а съдът от своя страна е в невъзможност да провери законосъобразността му.

По тези съображения, се препятства и проверката за спазване на материалния закон при издаване на процесното НП.

Горното обуславя извод за неправилност на постановеното решение на СРС. Ето защо, същото следва да бъде отменено, като се постанови друго, с което обжалваното НП бъде отменено.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1399/20.12.2021 г. по НАХД № 13822/2021 г. на Софийски районен съд, 135 състав **и вместо него постановява:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № С-14-3069 от 19.08.2021 г., издадено от директор на Дирекция «Контролна и превантивна дейност», упълномощен да изпълнява правомощията на Директор на Регионална инспекция по

околната среда и водите със Заповед № РД115/23.10.2018 г. на Директора на РИОСВ- С..

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите - С., да заплати на [фирма], ЕИК –[ЕИК], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.